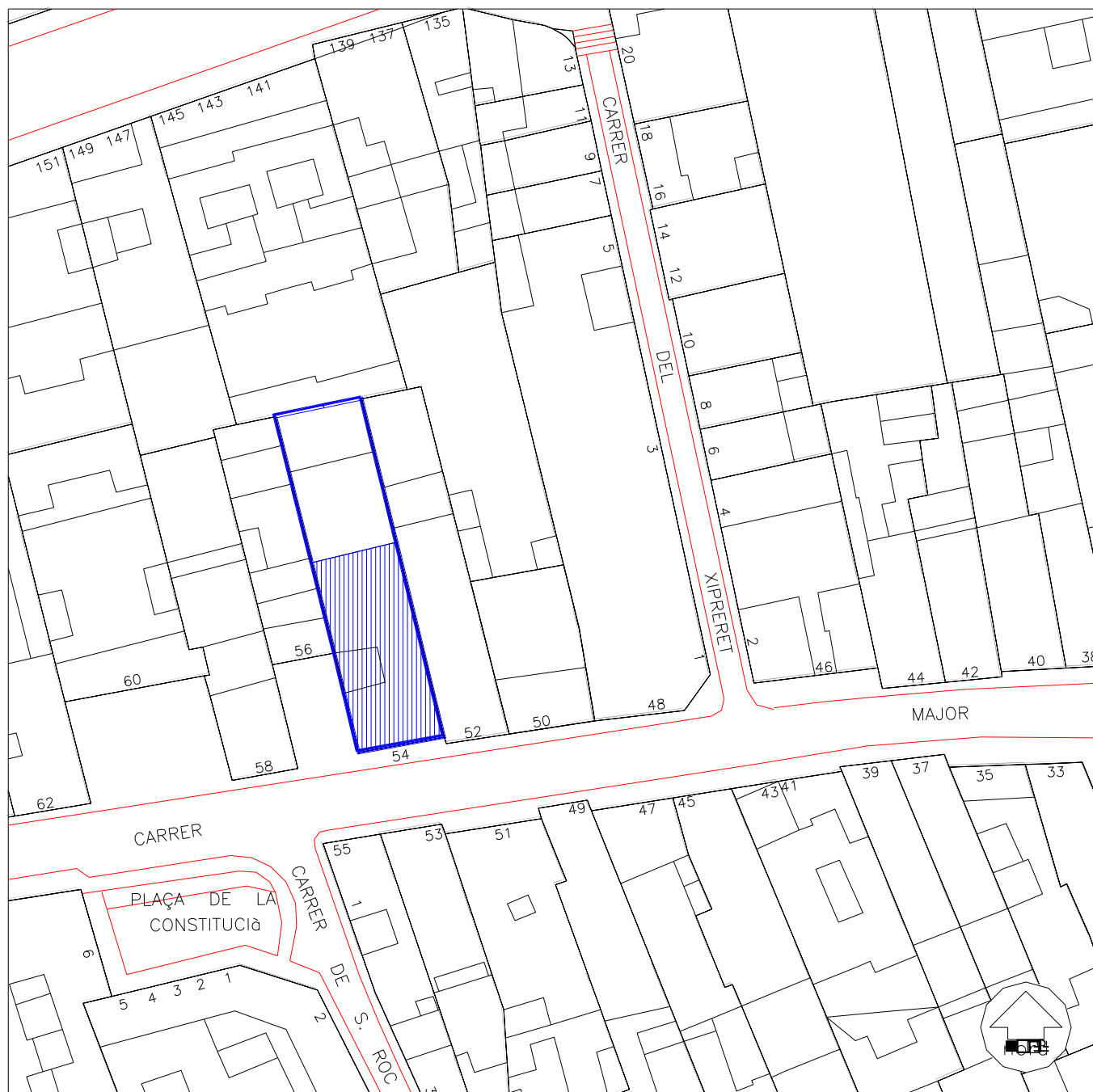

ADREÇA PRINCIPAL:

Major, C., 54

ADREÇA PRINCIPAL: Major, C., 54

DENOMINACIÓ: Can Casas (antiga casa Macario Golferichs)

CRONOLOGIA I AUTOR/S: 1904 Projecte
Mariano Tomàs i Barba, mestre d'obres
1954 Reforma

US ORIGINAL: Habitatge

US ACTUAL: Seu del Centre d'Estudis de l'Hospitalet i dels Amics de l'Opera.

BIBLIOGRAFIA:

CASAS, 1986 A.

GIMENEZ/LOPEZ/LLOREDA/RUIZ/DOMINGUEZ, 1992.

Hospitalet, 1981.

Hospitalet, 1987.

MARCE, 1980 C.

MARTORELL/BOHIGAS/MACKAY, 1985.

SALMERON, 1991.

ARXIUS:

A.H.H. Expedient 749.

AHUAD del COAC, 1980, fitxa 24.

BLANCO/ROSALES, inèdit.

Detall de la façana on s'observa l'ús del maó i la decoració ceràmica (Abril 1996)

Vista general de la façana (Abril 1996)

CITES:**(PEPPA)**

"Edificio modernista de inspiración mudéjar, realizado en ladrillo visto y cerámica vidriada.

En la planta baja los huecos de entrada culminan en un arco ojival, estando uno de ellos actualmente tapado por un cartel publicitario que desvirtúa la fachada. Los restantes huecos están divididos en dos por un pilarcillo central de ladrillo, quedando dos arcos formados por el mismo ladrillo de la fachada, colocado de forma escalonada y siguiendo una figura ojival.

Como separación entre planta y planta, están colocadas unas franjas de cerámica vidriada con motivos ornamentales florales; el mismo motivo (en forma de pequeños rombos) se repite encima de cada hueco.

En la primera planta hay una imagen de la Virgen, de cerámica.

De la parte superior sobresale una cornisa.

Escalera en buen estado.

Nota: Queda una medianera al descubierto, debido al cambio de alineación de la calle Mayor.

Comprobar función de soporte del machón que sobresale en la parte lateral izquierda de la fachada".

(CASAS, 1986 A)

"Façana d'època modernista i d'aire goticitzant" (p. 22)

[referent al carrer Major] "Del seu aspecte antic, ben poca cosa queda, mig afectat com està per un antic pla urbanístic que només va tenir en compte els perjudicis de l'estretor i no va considerar la seva estructura, digna de respecte. Les cases antigues que encara s'aguanten daten, en molts casos, del segle XVIII, com podem comprovar per les dates gravades a les llindes o esgrafiades" (p. 22)

(Hospitalet, 1981)

"Correspon a la moda de l'arquitectura inspirada en models àrabs que dominà des de l'Exposició Universal del 1888" (punt 24)

(GIMENEZ/LOPEZ/LLOREDA/RUIZ/DOMINGUEZ, 1992)

"El 1904, Macario Golferichs demanà l'enderrocament de la casa existent a la seva parcel·la per construir-ne una de nova. Un cop concedit el permís, començà a aixecar un edifici de planta baixa i pis, destinat a habitatge, que més tard, s'ampliaria a un segon pis. Quan hi havia la botiga de queviures aquest edifici era conegut com Can Generós. En canviar de propietari, la gent començà a anomenar-lo Can Casas. El fet que es pugui veure la paret entremetgera respon al canvi d'alineació del carrer.

Es tracta d'un edifici de planta baixa i dos pisos, que respon a una concepció d'influències clarament neomudèjars. Una mostra la trobem en la forma d'arc ogival que adopten la porta d'accés a l'habitatge i la de l'estanc. La ceràmica és l'element destacat de la façana, utilitzada en franges de diferent composició per separar els distints nivells. Les tonalitats són blau, groc, verd i blanc, destacant sobre el marró el mur construït en maó vist. Les finestres són un altre element que ens recorda l'art àrab, al ser insertades en arcs esglaonats i agrupades de dues en dues, envoltant-se de sanefes de maó i elements ceràmics. Destaquen les quatre rajoles que formen un medalló i les flors insertades al pilar d'unió de les finestres.

Totes les finestres tenen una forma d'arc fals i són emmarcades per una motllura ceràmica.

Al centre de la façana, entre els dos grups de finestres del primer pis, es pot veure la imatge de la Verge de Montserrat amb les muntanyes al fons" (p. 67)

VALORACIÓ:

Edifici de nova planta, construït a partir de 1904 quan el seu propietari -Macari Golferichs- enderrocà les cases en estat ruïnós que tenia al carrer Major i encarregà el projecte d'una nova casa al mestre d'obres i arquitecte municipal de l'Hospitalet Mariano Tomàs i Barba.

Es tracta d'un altre exemple d'arquitectura de substitució, on el nou immoble bastit segueix el corrent modernista, i trenca l'estètica dels vells edificis que l'envolten per esdevenir singular des del primer moment.

L'edifici combina dos recursos historicistes típics del modernisme com és l'arquitectura gòtica -vegeu els arcs apuntats dels baixos- i la neoàrab -finestres d'arc fals i joc del mosaic. Tant el treball de l'obra vista com els elements ceràmics atorguen, però, una qualitat notable a la façana.

En principi, el projecte original preveia només la construcció d'un immoble de planta baixa i pis. S'ignora la data de l'aixecament del segon pis, que podria haver-se produït amb relativa posterioritat. Això explicaria la presència del matxò de la façana -altrement innexplicable- encara que no l'homogeneïtat de les rajoles de València de les franges decorades. Bé podria ser que aquestes es col.loquessin de nou durant les obres de remunta.

Entre les rajoles, destaca un plafó central representant la verge de Montserrat, també de factura posterior, i que podria haver estat col.locat l'any 1954, data d'unes obres de reforma poc documentades.

Aquesta aproximació de Mariano Tomàs i Barba al llenguatge modernista tingué continuïtat en d'altres cases de l'Hospitalet, en especial les bastides a la Rambla Just Oliveras.

PROTECCIÓ:

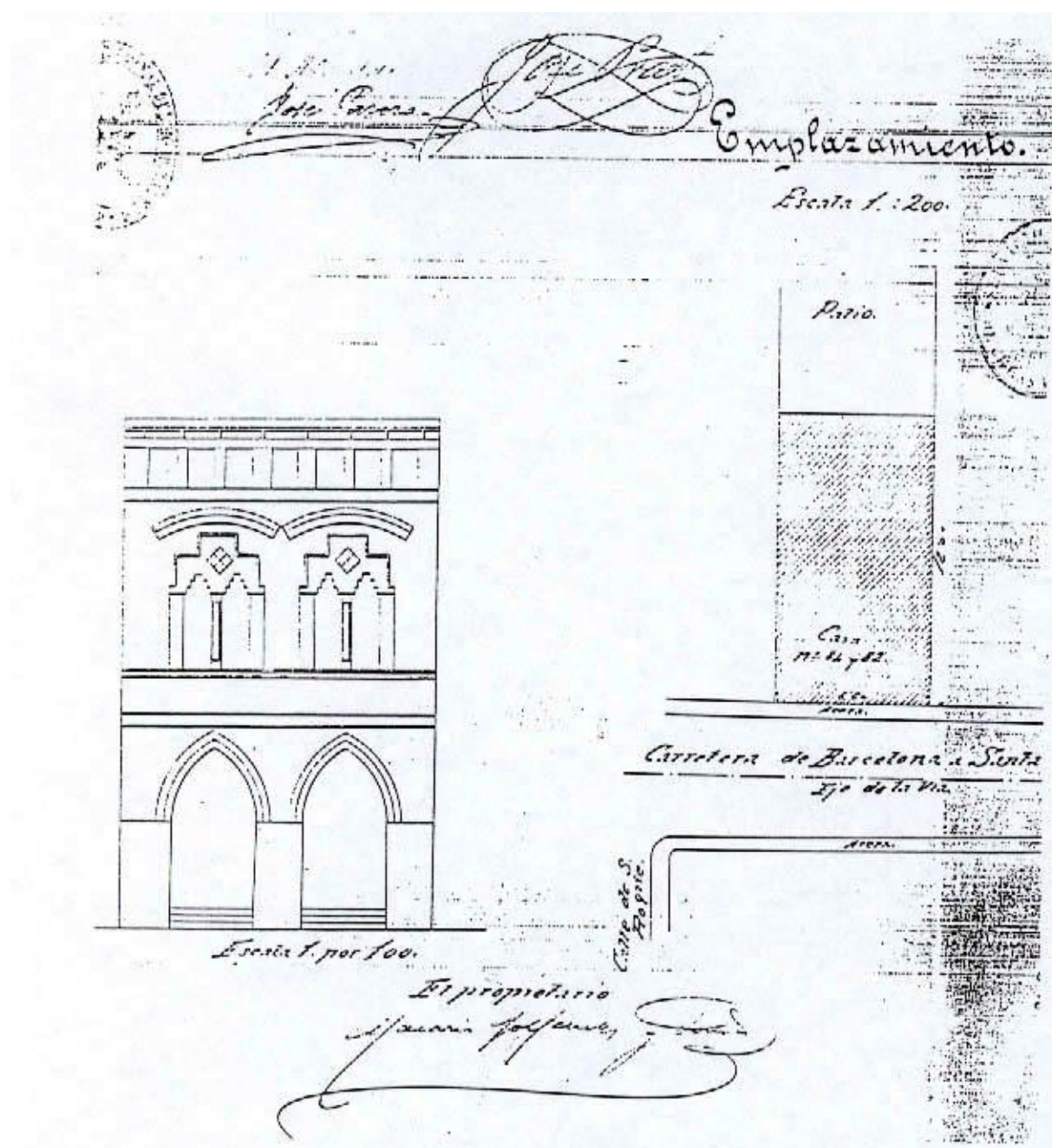
Nivell C

CRITERIS D'INTERVENCIÓ:

La façana -encara que construïda en dos moments diferents- no ha de patir cap mutilació ni nova addició i la seva restauració ha de ser ortodoxa. En cas de desprendiment d'algun motiu ceràmic caldria la seva reposició mimètica.

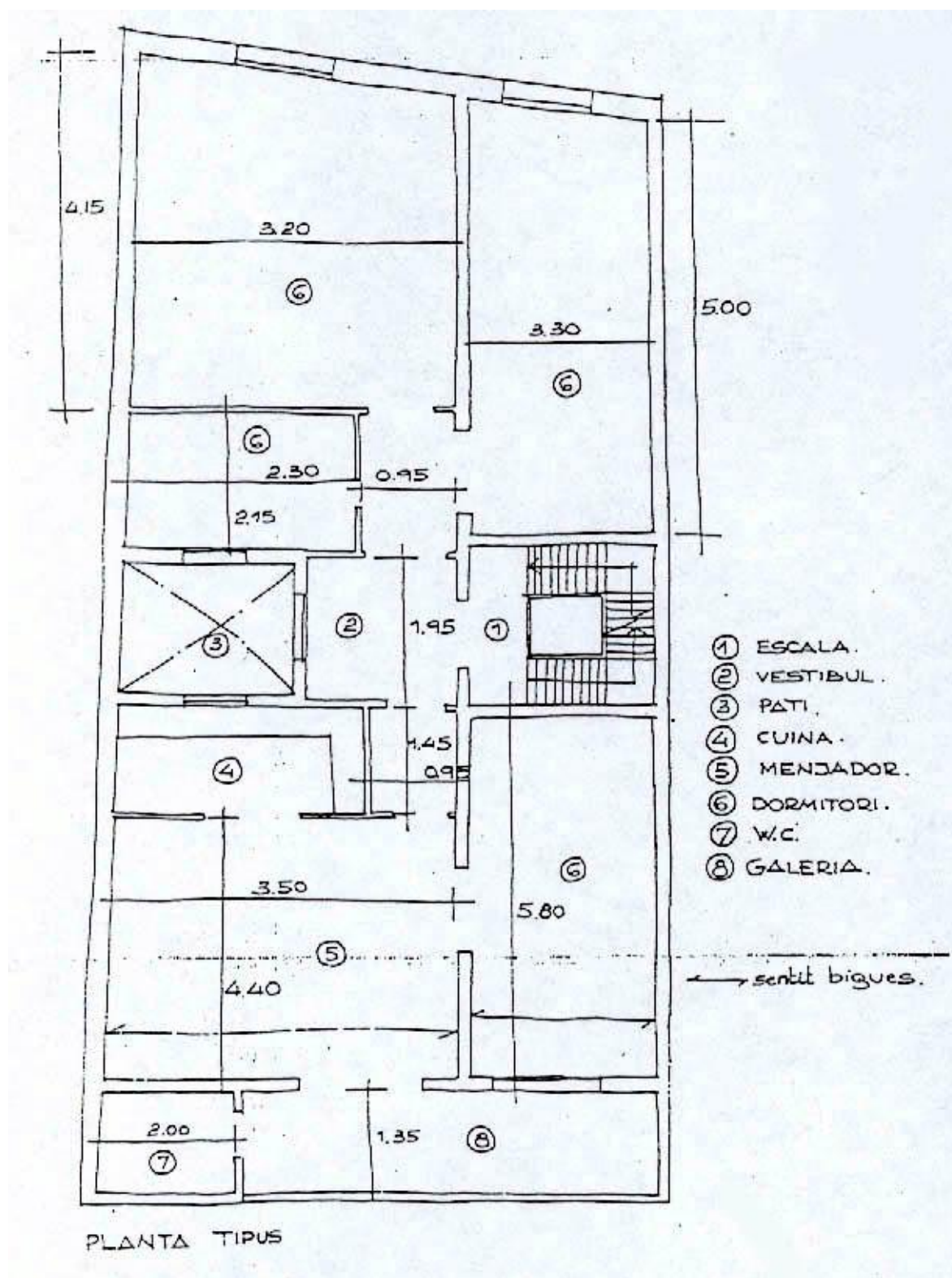
Quant a la mitgera resultant de la nova alineació enretirada de l'edifici número 56 del carrer Major cal un tractament de façana exterior consolidada.

Plànols del projecte original al qual posteriorment se li afegiria una planta (Mariano Tomàs i Barba, 1901)

Croquis de la planta tipus (PEPPA, 1987)

SITUACIÓ URBANÍSTICA:

Actualment la finca es troba inclosa pel PGM en zona 12b (casc antic/conservació del casc històric). D'acord amb la catalogació proposada, l'edifici ha de passar a considerar-se element estructural no substituïble.

